

человѣцы бѣли въ ковчѣгатѣ. И како влѣ-
 зли сичкити тѣи тамъ, тогачъ Бѣгъ ги за-
 творилъ въ ковчѣгатѣ. Послѣ това сѣ вѣво-
 рили сичкити извори морскѣи, раствори-
 лисѣ запорыти небеснѣи, и валѣлъ дождъ
 четъредесатъ днѣи и ноши, дѣто вѣ не-
 гъ толкова многъ сѣ оумножила водаѣта,
 шото найъ высокити горы петънадесатъ
 лакти на вышь сѣ бѣли покрыанѣ. Тамъ
 голѣмата вода стоала на земляѣта сто
 и патьдесатъ днѣи, и въ неѣ вода пота-
 нало сѣко животно дѣто имало дыханѣе.
 Въ онова время Нѣе плавалъ сѣ съ ковчѣ-
 гатъ си. Найъ послѣ ковчѣгатъ сѣ запрѣлъ
 на Араратскити горы. Тамъ сѣ многъ
 пришло на Нѣѣ да познай да ли бѣ и-
 сахнала земляѣта. Заради това испушалъ
 въ различни времена птицы изъ ковчѣ-
 гатъ. Первъ испустилъ една врана и
 три головѣицы. Враната като испракну-
 ла вѣчи сѣ ни заварнала назадъ, и чака-
 ла дѣръзъ исахни земляѣта. Первата голо-
 вѣица сѣ заварнала въ ковчѣгатѣ и не при-
 несла нищо сѣ съ себѣ си. Втората сѣ за-
 варнала въ ковчѣгатѣ и принесла въ оу-
 стѣта си клончи вѣ маслина сѣ съ листи-
 цы. А пакъ третѣта совѣмъ сѣ вѣчи

с. бѣ.

с. дѣ.

с. бѣ.

с. к.

с. кѣ.

Быт.

гл. 3.

с. кѣ.

Быт.

гл. и

с. 5.

с. 5.

с. 5.

с. 5.

с. дѣ.

Быт.

гл. и

с. дѣ.

с. бѣ.